

«En el procés independentista hi haurà d'haver trencaments de fet, sense lleis»

ENTREVISTA. **David Bonveh-Torras** és llicenciat en dret i president de CDC del Bages des del 2008. Ara és diputat al Parlament per Junts pel Sí. Des del 2010 ha estat portaveu de diverses comissions parlamentàries, entre les quals destaca la comissió³ contra la corrupció³, i ha participat en la redacció³ de la llei de cooperatives.

En dret, per què t'especialitzes en cooperatives agràries?

Perquè sempre m'han interessat i em connectaven amb el món del pagès. El treball em permet descobrir tots els pobles de Catalunya que tenen uns problemes semblants als de Fonollosa, amb les diferents tendències polítiques i baralles entre els diversos sectors del poble. Em va quedar clar que Fonollosa no és diferent als altres pobles.

Què és el que més valors de les cooperatives?

Que permeten als pagesos amb poca producció arribar als productes acabats. Des de les cooperatives s'elaboren, comercialitzen i es creen noves marques, com per exemple Llet Nostra, els Arrossaires del Delta de l'Ebre... Les diverses marques d'oli i de vi que ara són referents al mercat han estat obra de pagesos que no podien fer-ho sols. Cal recordar que l'esperit cooperatiu té més de cent anys a casa nostra. M'hi sento plenament identificat.

Com és la nova llei de cooperatives agràries?

S'ha fet per solucionar legalment molts problemes de les cooperatives. Flexibilitza una mica les entitats que ho vulguin ser. Es tracta que els diversos socis puguin compartir serveis. Obrim el ventall i ampliem les bases perquè n'hi hagi més. Potenciem els valors que fan que les cooperatives fins i tot permetin agrupar autònoms, amb unes despeses de constitució relativament senzilles.

Alcaldia

Com va ser que fossis alcalde de Fonollosa sense presentar-t'hi?

Anava de suplent en una llista de Convergència en la qual es presentava el meu pare. Vam treure quatre regidors, però els altres eren cinc i tombaven totes les decisions. Així que van plegar tots quatre i es va posar provisionalment un alcalde socialista jubilat procedent de la urbanització de Canet de Fals. No va anar bé i al cap de cinc mesos va plegar. Nosaltres teníem sinergies tant amb ERC com amb els Independents de Fals. Tots menys un em van proposar que fos l'alcalde, tot i que només tenia 23 anys, i ho vaig acceptar. Al final, tots nou regidors vam estar al govern. El meu pare no ha entès mai com els que el van fer fora amb ell, al cap de mig any m'estaven donant suport a mi. Era una qüestió generacional.

De quina actuació estàs més orgullós?

El municipi de Fonollosa integra també Camps, Fals i Canet de Fals, una gran urbanització que ha arribat als 800 habitants. Com a alcalde vaig aconseguir donar uns elements de poble a la urbanització. Vaig fer-hi una església i un consultori mèdic per intentar que els seus habitants no fossin antimunicipi.

Com recordes l'accident de cotxe?

Venia d'una cooperativa de Lleida i anava cap a l'Ajuntament de Fonollosa per un ple. Va passar al poble de Vilagrassa, prop de Balaguer. A mitja rotonda vaig caure daltabaix, però no sé què em va passar. L'atestat diu que em vaig distreure amb el mòbil, però no me'n recordo. Només puc dir que de seguida vaig ser conscient que m'havia trencat l'esquena i que vaig estar deu hores dins del cotxe, ja que ningú em podia veure per donar-me socors, perquè vaig quedar amagat entre la columna del pont i el terraplè. Per la meua condició d'alcalde, es va poder utilitzar el radar mòbil, gràcies al qual em van poder trobar, perquè encara em quedava una mica de bateria. A conseqüència de l'accident, del qual estic viu de miracle, vaig tenir una paraplegia de les espatlles en avall, amb la medulla trencada per la meitat. Vaig estar un temps a la Vall d'Hebron i després uns mesos a l'institut Guttmann, on m'ensenyen a viure en cadira. Sóc el primer diputat del Parlament de Catalunya en cadira de rodes.

Artur Mas

És cert que et fas de Convergència per Artur Mas?

Sí. El vaig conèixer a Camps el 2003 en una festa d'homenatge als quatre regidors de Convergència que van arribar al poble, perquè no podien governar. Em va servir una mica per entendre el seu cas, que tampoc no podia governar. Aleshores era tímid i de poques paraules, però prudent i molt endreçat d'idees. Em va ajudar molt arran de l'accident i em venia a veure sovint. Recordo que un dia, a l'habitació on em recuperava, li vaig dir, tot referint-me als responsables del segon tripartit, que no tenien perdó de Déu. Anys més tard, el 2010, em va demanar si volia ser diputat, i ho vaig acceptar. Sempre seré molt del Mas, pels anys del començament en què el vaig conèixer, pel 2006, pel seu comportament durant el meu accident i, més tard, per haver-me ajudat a ser diputat al Parlament.

Ets obertament independentista i partidari de l'acostament a ERC?

Sí. Mai no havia entès que ERC donés tan poques oportunitats a CiU per entendre'ns, sobretot amb Mas. Entenc el primer tripartit i fins i tot li puc reconèixer algunes de les coses que van fer, però el segon no l'entendré mai, ja que només va ser un pacte anti Mas. El temps ha demostrat que hauria estat un bon president abans. Paradoxes de la vida. Ara, ens hem retrobat a Junts pel Sí i em sembla correcte perquè sempre he defensat que l'independentisme no ha de ser ni progressista ni conservador. Per això, Convergència i ERC hauríem de coincidir en aquesta qüestió.

President comarcal de CDC

Quina és la teva tasca dins del partit?

Organitzar internament el partit amb equips de Convergència als 35 municipis del Bages i contactar amb els seus militants i simpatitzants; afavorir que els alcaldes i regidors de Convergència es facin seu el partit i en busquin la col·laboració, i crear serveis des de l'estructura comarcal adaptats als nous temps. Així, vam reformar el local del carrer Alfons XII com a espai polivalent i vam crear assessors jurídics, d'imatge i comunicació del partit. També he intentat potenciar l'orgull i la mentalitat comarcal, que a vegades ens falta, i darrerament ens vam ?conjurar' perquè almenys hi hagués un diputat de CDC del Bages al Parlament.

Part d'aquesta feina ha estat muntar sopars entre pagesos, possibles alcaldables per Convergència?

Sí, entre altres activitats. Al llarg d'aquests vuit anys he treballat en la confecció d'equips locals buscant la millor gent perquè ens representi als ajuntaments. Sempre he pensat que Convergència no ha de ser un partit tancat, sinó que ha de participar en diverses activitats per connectar amb les entitats i associacions comarcals. En aquests vuit anys, personalment, el partit sempre m'ha tractat molt bé i m'hi he sentit molt estimat. M'hauria agradat tenir més presència governant al Consell Comarcal. M'ha omplert d'alegria, que a part de Manresa, hàgim guanyat als pobles grans de l'entorn, com Sant Joan, Sant Vicenç, Sallent i Súria, on hem pogut governar els

ajuntaments.

Ets crític amb Valentí Junyent per no ser membre del partit?

Cap problema. L'alcalde Junyent, a qui vaig anar a buscar després que hagués parlat amb l'Alexis Serra, va deixar clar des del primer moment que acceptava la proposta de lluitar per l'alcaldia, però com a independent, i penso que aquest cas i d'altres han estat un valor per al partit. Em saben més greu d'altres coses i persones que no es volen mullar gens. En el cas del Valentí, penso que ha aportat coses bones de cara a l'electorat i sobretot noves sinergies. Penso que la tria ha estat encertada.

Parlament

Com valoren els resultats de la comissió contra la corrupció?

La Comissió ha estat un any treballant i s'han escoltat 70 testimonis i 30 experts. Al Parlament, és veritat que no ens vam acabar d'agradar del tot, ni per les formes ni per la gent. Ens vam centrar molt en casos concrets com el de la família Pujol, tot insistint en el que ja sabíem i sense poder fer de jutges. Penso que és un tema privat que ha de resoldre la justícia. La comissió va servir per conèixer casos de frau i d'evasió fiscal i va quedar ben clar que la hisenda espanyola permet el frau i l'evasió fiscals. Per això, entre d'altres coses ens interessa una nova hisenda catalana com ens ha descrit el manresà Joan Iglesias. La comissió no va acabar d'anar bé perquè hi havia una dèria contra el pujolisme, quan penso que té mèrit que la família Pujol donés la cara. És cert que els diputats no van trobar la manera de preguntar amb bon estil, però també ho és que Jordi Pujol hauria d'haver respost d'una manera més concisa. Si el nostre grup al darrer dia del ple no el va reprovar és perquè ja havíem aconseguit que renunciés a tots els seus drets com a expresident. A Convergència, vam entendre que no pertocava centrar el debat contra la corrupció en una sola persona. La majoria dels grups parlamentaris van centrar aquesta comissió d'investigació en l'etapa que ells anomenen del pujolisme, que crea ombra de dubte a l'estil de fer política d'aquests últims trenta anys a Catalunya. Creuen que feien política i negocis alhora. Reconec que hi poden haver casos concrets, però en general no s'ha demostrat.

Però sembla que el tres per cent és alguna cosa més que una insinuació, oi?

És cert que s'han fet donacions legals a Convergència. Una altra cosa seria veure si aquest fet va acompanyat amb un tracte de favor cap a particulars i empreses. Com que està en fase de judici i jo no en tinc ni idea, no puc dir res més. També és curiós que tots aquests casos que ens imputen siguin de l'època del tripartit. És bastant estrany que molts d'aquests tractes de favor suposadament cap a Convergència es fessin mentre les contractacions les feia el tripartit. No m'acaba de quadrar.

Independentisme

Com preveus el futur de l'actual impàs en el procés independentista?

En aquests moments ja tenim un Parlament i una Mesa clarament independentistes, i estem a l'espera de la declaració solemne de l'inici d'aquest procés. Sóc dels que confien que Mas sigui novament el president de la Generalitat en aquesta fase, en la qual hauré de fer probablement el procés constituent per discutir com voldríem que fos el nou país i que ha d'acabar amb una Constitució catalana. Per arribar-hi, ens cal una llei de transició que ens permeti desconnectar de l'estat espanyol, tot intentant regular els temes que preocupen a la ciutadania, com ara on pagar els impostos, la Seguretat Social i el sistema de pensions. Tot plegat ha d'anar paral·lelament i ha de confluïr en un mateix moment. En aquest procés comptem amb els diputats de Junts pel Sí, la CUP i una part de Catalunya Sí que es Pot, o almenys podem estar-hi d'acord. Penso que cal escurçar el termini de divuit mesos, previstos inicialment.

No seria hora de començar a trencar amb els que utilitzen la falsa dualitat de voler ser catalans i espanyols a la vegada?

Ja hem après a veure com actuen. Mentre els que som catalans cantàvem els Segadors, vam poder veure com l'Arrimadas no mirava enlloc i menyspreava el que diu que és el seu himne.

Quan li qüestionen que sigui catalanista o catalana et diu que ho és, però ni tan sols té respecte pel nostre himne. Senzillament només són espanyols. Ara bé, després de la realitat del 9-N, tots els veritables catalans vam demostrar que podem fer moltes coses sense les seves lleis. També els vam demostrar que no totes les coses es poden impugnar. Per tant, crec que en l'actual traspàs hi haurà d'haver molts passos en què hi haurà d'haver diversos trencaments de fet, sense lleis.

Ens en sortirem, quan és obvi que ens volen eliminar?

Penso que sí, perquè la majoria de lleis seran aprovades per una àmplia majoria del Parlament. Si ens deixen sense autonomia, tant de bo i que posin el Mas a la presó. Només els queda fer-nos la vida impossible! Des d'ara ja, les persones que ho vulguin poden començar a pagar els impostos a Catalunya. Des d'aquest estiu, l'Institut Català de Finances s'ha convertit en un banc. Si des d'ell ja podem començar a pagar les pensions i ho podem demostrar de cara la gent, entrem en una roda que serà imparabile. Durant un mig any, l'ICF haurà d'avaluar els catalans que hi hagin fet correctament el seu pagament. És viable perquè per un període curt de temps l'estat espanyol no pot anar més de pressa que nosaltres.

El Perfil

David Bonvehí i Torras neix a Camps, terme municipal de Fonollosa, el 12 de març de 1979. El seu pare, Josep, fa de pagès a Camps i la seva mare, Montserrat, és treballadora tèxtil. Té un germà, l'Albert, professor d'INEF a la Joviat. Comença els estudis a l'escola rural Sant Jordi de Fonollosa, "amb professors joves com Agustí Lleyda o Imma Cortina, amb un mètode innovador, que potenciava activitats com el teatre, els esports o la música". Fa el BUP i el COU a l'institut Lluís de Peguera i comença els estudis de Dret a la Universitat Autònoma de Barcelona i es llicencia el 2002. Després ha fet un màster de Dret d'Empresa. Col·legiat al col·legi d'Advocats de Barcelona, n'exerceix del 2004 al 2007 a la ciutat comtal. S'especialitza en cooperatives agràries, fet que li permet conèixer a fons el país i els pagesos de base. El 2003 va de suplent a la llista de CiU a les eleccions municipals de Fonollosa. Treuen 4 regidors que al cap de mig any dimiteixen.

Aconsegueix el consens dels diversos partits per ser alcalde de Fonollosa fins al 2007, en què ja no es presenta a la reelecció. La seva primera feina va ser a l'Elèctrica Pintó i Catalana de Perforacions de Fonollosa, on treballava als estius fent pous d'aigua i de perforació. Amb 19 anys entra al magatzem de la MACSA del carrer Girona. Dels 21 als 24 anys fa de passant d'advocat al despatx de Josep Sagués. A partir d'aquest moment és advocat de la Federació de Cooperatives Agràries i alcalde de Fonollosa. Als 25 anys es casa amb Neus Cardona, amb qui tenen una filla: Irene.

Als 27, té un greu accident de cotxe que l'obliga a anar amb cadira de rodes, després de vuit mesos de recuperació a la Vall d'Hebron i a l'institut Guttman de Barcelona. Fa diverses publicacions sobre cooperatives, sobretot a la revista Agroactivitat. El 2008, diversos alcaldes i militants de CiU li proposen dirigir el partit en l'àmbit comarcal. Ho accepta, tot i que té la intenció de deixar el càrrec el 2016. Des de finals del 2010 és diputat al Parlament de Catalunya. Del 2010 al 2012 va ser el portaveu de la Comissió d'Afers Institucionals, lligada al departament de la Presidència; membre de les comissions d'Agricultura i de Justícia, on va destacar com a ponent-relator de les lleis Òmnibus, per eliminar organismes i tràmits en l'Administració. Del 2012 al 2015 ha estat el portaveu de la Sindicatura de Comptes i també ha participat com a ponent-relator en la nova llei de cooperatives, la de simplificació administrativa i en la llei dels expresidents de la Generalitat. És portaveu de la Comissió de Fraus fiscals i des de fa dos mesos també de la comissió de lluita contra la corrupció, en substitució de Meritxell Borràs. Actualment és diputat al Parlament, ja que anava de número 25 en la llista per Barcelona de Junts pel Sí (El número 11 de Convergència).

